

I dyp takknemlighet og ærbødighet

Taler

Ine Eriksen Søreide

Dato

1 november 2015

Sted

Akershus slottskirke

Omstendigheter

Tale ved Forsvarets minnedag

- 1 Deres Kongelige Høyhet, stortingspresident.

Kjære soldater, veteraner og pårørende,

- 5 Forsvaret har en rik historie. Uansett tid har oppgaven bestått i å forsvare landet mot ytre fiender. Forsvaret er der for å sikre grensene våre, verdiene våre og selvstendigheten vår.

- 10 I fjor markerte vi 200 års jubileum for begynnelsen på det selvstendige Norge. I år har det handlet om å se tilbake på en periode da vår selvstendighet var frarøvet for så å bli gjenvunnet.

- 15 I år er det 75 år siden vi havnet under fremmed makt, verdiene våre ble undertrykket og menneskeverdet krenket. Og det er 70 år siden freden vant og Norge igjen var et fritt land.

- 20 Lenken gjennom fortellingen om et Norge i krig og i fred er knyttet sammen av talløse historier om samhold, mot, kameratskap og offervilje. Om norske kvinner og menn med flagget på skulderen som har stått på vakt for verdiene våre og selvstendigheten vår.

- 25 Jeg er så heldig å få møte mange av dem, både veteranene våre fra andre verdenskrig og soldater som i dag er i aktiv tjeneste. Enten soldatene jeg møter er gamle eller unge, i tjeneste hjemme eller ute, kjenner jeg en enorm stolthet og ydmykhet.

Vi har fantastisk personell i Forsvaret. Det er dedikerte mennesker som brenner

for det de holder på med. Vi setter vår lit til dem for å sikre at vi kan leve livene
30 våre i trygghet og ikke bli truet av ytre farer.

Hver dag, under alle slags forhold, risikerer noen eget liv og egen sikkerhet for at
vi andre skal være trygge. De er vårt vern. De er våre soldater.

35 Selv om de er godt forberedt for å kunne håndtere farer, kan vi aldri utelukke at
ting går galt. Selv om vi gjør alt vi kan for å gjøre risikoen så liten som mulig, kan
vi aldri fjerne den helt. Det er alltid et mål å gjennomføre oppdrag uten tap av
egne liv, men noen ganger ble ikke det mulig.

40 Uforutsette tragedier rammer også Forsvarets personell. For noen blir
fortvilelsen altoverskyggende og meningen med livet opphører. I de mørkeste
stundene kan alt håp forsvinne.

Når vi i dag samles så er det for å hedre og minnes i dyp takknemlighet og
45 ærbødighet alle dem som har mistet livet sitt i tjeneste for Forsvaret. I tjeneste
for Norge.

Den tyngste børen bærer de etterlatte, som lever videre uten en mor, far, datter,
sønn, bror, søster eller en nær venn. Vi er her for å vise at vi står sammen med
50 alle dere som har mistet deres kjære. Vi er ydmyke i møtet med sorgen og savnet
deres.

Vi bearbeider sorg og savn på veldig ulik måte. I begynnelsen er det
altoppslukende. Gradvis kan sorgen slippe opp på grepet, men den slipper aldri
55 helt taket. Akkurat som høsten med sine uventede vindkast, kommer savnet og
den sorgfulle ensomheten brått farende.

Trekkfuglene, forteller Peder W. Cappelen, de jager rastløst opp høstens rytme.
De skal videre og har knapt med tid. Noe annet er det med de fuglene som skal
60 overvintre her i Norge. De binder årstidene sammen. De venter tålmodig på
våren og leter frem de nye knoppene som sitter på løvtrærne.

Slik er det kanskje også med oss mennesker i møte med sorg og savn. Noen
haster videre, andre blir værende. Vi klamrer oss fast til skjøre greiner av minner
65 og lengsler, redd for å gi slipp. Vekten av tomrom er den tyngste av alle. Og vi
håper at greina vil holde.

70 Men naturens kretsløp lar seg ikke omgå. For vi vet at det kommer en dag når de første solstrålene vil varme et blekfrossent kinn. Vi vet at lyset, lydene og fargene gradvis vil vende tilbake. Og vi vet at de nakne trærne vil fylles av sevje og igjen stå der i lysegrønn fargeprakt.

75 Og så - gradvis og umerkelig - skjer det noe. Det kan være et barn som pludrer fornøyd bak i kirka her. Eller 37-bussen som suser gjennom Vålerenga stappfull av travle mennesker på vei til jobb. Man trekkes tilbake til livet - dette livet som ubønnhørlig går videre, og vi med det.

80 Men vi har lukket våre kjæreste inn i hjertene våre så de alltid er her hos oss.

Her i kirken settes også ord på livets sammenhenger. Vi blir minnet om hvor skjørt livet kan være. Og om lyset som trosser mørket og gir håp. Sammen kan vi finne trøst og mening. Og sammen kan vi bygge sterke fellesskap rundt dem som trenger det aller mest.

85 Derfor er jeg så glad for at vi på en dag som dette kan samles i Akershus slottskirke. At vi tar oss tid til ettertanke og til å minnes.

90 Kronprinsens tilstedeværelse på denne minnedagen markerer folkets og nasjonens takk. Og respekt. Overfor de som ikke er blant oss lenger. Og overfor dere som er de nærmeste pårørende.

Kjære pårørende, kjære veteraner, takk for at dere ville komme. Takk for at vi får være sammen med dere denne dagen.

95

Kilde

www.regjeringen.no

Emner

Forsvar, Minnetale, Soldater

100

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/i-dyp-takknemlighet-og-aerbodighet>

105